

Súd: Okresný súd Malacký
Spisová značka: 8P/103/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1622201019
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2025:1622201019.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacký, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B. C. D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Malacký, so sídlom Malacký, Záhorácka 2942/60A, dieťa rodičov D. D. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., G. I. XXX/X, toho času bytom J., B. X, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Matúš Meheš s. r. o., so sídlom Bratislava, Nevädzová 6C a D. A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom H., J. X, v konaní o zmenu úpravy stretávania sa otca s maloletým dieťaťom, takto

rozhodol:

- I. Súd určuje, že stretávanie sa otca s maloletým A. bude neupravené.
- II. Súd ukladá matke povinnosť v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia oznámiť otcovi meno Všeobecného detského lekára maloletého A., vo zvyšku návrh otca zamietá.
- III. Týmto rozsudkom sa mení rozsudok tunajšieho súdu č. k. 8P/254/2013-827 zo dňa 25.07.2017 v časti výroku o úprave styku otca s maloletým A..
- IV. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Matka sa návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 05.05.2022 domáha zmeny úpravy stretávania sa otca s maloletým A.. Udáva, že od posledného rozhodnutia súdu sa zmenili pomery natoľko, že je potrebná nová úprava stretávania sa otca s maloletým. Podľa vyjadrenia matky sa maloletý A. opakovane zdôveruje matke, že je pre neho psychicky náročné, až ubíjajúce správanie sa otca ohľadom stretávania sa s ním, maloletý má stres z toho, že má ísť k otcovi. Matka uviedla, že otec nevie zabezpečiť vhodné prostredie pre celkový správny vývin a vývoj maloletého - trávi čas s maloletým v byte starej matky, kde maloletý nemá žiadne súkromie, nemá svoju izbu, dokonca ani vlastnú posteľ, je nútený spať v manželskej posteli spoločne s otcom. Podľa vyjadrenia matky maloletý nemá u otca ani odkladací priestor na svoje veci. V zmysle podaného návrh matka uviedla, že aktuálny priebeh stretávania sa otca s maloletým nemá priaznivý vplyv na maloletého, maloletý sa vracia nepripravený do školy, otec nerešpektuje rozhodnutie súdu, maloletého vracia v neskorých večerných hodinách a maloletý tak do neskorých hodín musí robiť úlohy a pripravovať sa na vyučovanie. Matka uviedla, že otec zakazuje počas pobytu u neho A. telefonovať s matkou s tým, že sa má odnaučiť od matky, maloletému dáva facky a neustále sa mu vyhráža fyzickými trestami. Matka je toho názoru, že verbálne a fyzické útoky voči maloletému by mali byť neprípustné. Matka navrhla upraviť stretávanie sa otca s maloletým tak, že otec by mal právo stretávať sa s maloletým každý utorok v kalendárnom týždni v roku v čase od 14,00 hod. do 18,00 hod. a každý páry kalendárny týždeň v roku v sobotu od 09,00 hod. do 18,00 hod..

2. Zároveň sa domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd dočasne zakázal otcovi maloletého stretávať sa s maloletým A. do doby rozhodnutia súdu vo veci samotnej, alternatívne upraviť stretávanie sa otca s maloletým na každý kalendárny týždeň v roku v piatok od 15:00 hod. do 18:00 hod. za prítomnosti pracovníkov akreditovaného centra, a to do rozhodnutia súdu vo veci samej. Svoj návrh na vydanie neodkladného opatrenia zdôvodnila tým, že maloletý A. je vystavený atakom zo strany otca, naposledy dňa 03.05.2022 došlo medzi maloletým a otcom ku konfliktu, v dôsledku ktorého maloletý od otca ušiel do svojej školy, pričom otec to ani nezistil, škola následne kontaktovala matku, od tej doby otec odmieta vrátiť maloletému školskú tašku s vecami do školy a mobilný telefón dieťaťa - tieto veci zostali u otca v aute. Maloletý v súčasnosti odmieta akýkoľvek kontakt s otcom, bojí sa ho. Matka uvedené oznámila na Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Malacky (ďalej len UPSVaR) a urobila podanie aj na polícii. Konanie a správanie sa otca je v príkrom rozpore so záujmami a potrebami dieťaťa, ako aj s bezpečnosťou dieťaťa, otec nie je schopný zabezpečiť primárne potreby dieťaťa.

3. Matka k návrhu doložila rodný list maloletého, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/533/15-661 zo dňa 12.04.2016 a tunajšieho súdu č. 8P/254/20163-8/27 zo dňa 25.07.2017, komunikáciu medzi matkou a pracovníčkou UPSVaR Malacky, potvrdenie OR PZ Bratislava IV č. 4PJBG zo dňa 04.05.2022 o podaní oznámenia matkou na otca, prepis komunikácie medzi matkou a otcom, kópiu lekárskej správy zo dňa 25.04.2022 z PSYCHE CLINIC s.r.o.. Následne dňa 11.05.2022 doplnila k návrhu správu z vyšetrenia zo dňa 09.05.2022 z PSYCHE CLINIC s.r.o. a úradný záznam spísaný na UPSVaR Malacky dňa 10.05.2022 s matkou maloletého.

4. Uznesením č. k. 8P/103/2018-64 zo dňa 03.06.2022 tunajší súd dočasne, na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 8P/103/2022, zakázal otcovi stretávať sa s maloletým A. a dočasne pozastavil účinnosť rozsudku Okresného súdu Malacky č. k. 8P/254/2013-827 zo dňa 25.07.2017. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11CoP/287/2022 – 128 zo dňa 10.10.2022 uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Dňa 17.05.2023 podal otec na tunajší súd návrh na zmenu úpravy stretávania sa s maloletým, žiada upraviť stretávanie sa s maloletým A. na každý utorok a štvrtok v kalendárnom týždni v čase od 14:00 hod. do 19:00 hod., každý páry kalendárny týždeň od piatka od 14:00 hod. do nedele do 19:00 hod.. Zároveň žiadal, aby sa táto úprava stretávania nevzťahovala na obdobie zimných, jarných, Veľkonočných a letných prázdnin, vyhlásených v každom školskom, resp. kalendárnom roku Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, kedy navrhol upraviť svoje stretávanie sa s maloletým nasledovne: každý kalendárny rok od 22.12. od 10:00 hod. do 23.12. do 19:00 hod., každý páry kalendárny rok od 25.12. od 13:00 hod. do 26.12. do 19:00 hod., každý páry kalendárny rok od 01.01. od 13:00 hod. do 06.01. do 18:00 hod., každý kalendárny rok počas jarných prázdnin od prvého dňa trvania prázdnin od 10:00 hod. do posledného dňa trvania prázdnin do 17:00 hod., každý nepáry kalendárny rok od 27.12. od 10:00 hod. do 3.1. nasledujúceho kalendárneho roka do 19:00 hod., počas Veľkonočných prázdnin každý nepáry kalendárny rok od Zeleného Štvrtka od 10:00 hod. do nasledujúceho utorka do 18:00 hod., každý kalendárny rok počas dňa Sv. Mikuláša 6.12. od 14:00 hod. v prípade školského vyučovania, a v prípade, ak deň Sv. Mikuláša pripadne na deň pracovného pokoja od 10:00 hod., vždy do 19:00 hod.. Otec navrhol, že si maloletého A. počas školského roka vyzdvihne v mieste školského zariadenia, ktoré maloletý A. navštevuje, resp. bude navštevovať a v prípade sviatkov, resp. iného voľna maloletého, pripadajúceho na deň odovzdania dieťaťa počas školského roka, si maloletého otec vyzdvihne v mieste aktuálneho bydliska dieťaťa a počas sviatkov a prázdnin si otec vyzdvihne maloletého A. v mieste aktuálneho bydliska dieťaťa. Vo svojom návrhu uviedol, že miestom odovzdania maloletého A. matke bude miesto aktuálneho bydliska dieťaťa. Zároveň navrhol, aby bola matke ustanovená povinnosť oznámiť mu meno pediatra, ktorého maloletý A. navštevuje a povinnosť informovať ho minimálne raz týždenne o zdravotnom stave maloletého dieťaťa. Konanie sa začalo viesť pod sp. zn. 8P/103/2023

6. Uznesením tunajšieho súdu č. k. 8P/103/2022 - 161, 8P/103/2023 -34 zo dňa 31.08.2023 súd spojil obe veci, vedené o návrhoch rodičov na zmenu úpravy stretávania sa otca s maloletým A. na konanie spoločné s tým, že vec bude ďalej vedená pod spisovou značkou 8P/103/2022.

7. Na pojednávaní dňa 23.11.2023 súd začal konanie o uloženie výchovného opatrenia rodičom maloletého a samotnému maloletému A. za účelom naučenia sa rodičov akceptovať rolu druhého rodiča vo výchove maloletého a opätovného obnovenia kontaktu maloletého A. s otcom, toto konanie zároveň vylúčil na konanie samostatné; toto sa začalo viesť pod spisovou značkou 8P/177/2023.

Rozsudkom č. k. 8P/177/2023-39 zo dňa 14.12.2023 súd uložil maloletému A. a jeho rodičom výchovné opatrenie vo forme psychologického poradenstva v rozsahu 40 hodín realizovaného v TENENET o.z , so sídlom Senec, Oravská 4, za účelom nápravy komunikácie medzi rodičmi, naučenia rodičov akceptovať rolu druhého rodiča v živote dieťaťa a za účelom obnovenia vzťahu medzi maloletým A. a otcom s tým, že poradenstvo mal byť poskytované jednak maloletému A. osobitne, každému z rodičov osobitne, následne v rámci spoločného poradenstva maloletému A. s rodičmi, pričom rozsah a frekvenciu poradenstva pre maloletého A. a jeho rodičov mal stanoviť poverený psychológ, resp. pracovník TENENET o.z Senec. Súd priebeh a realizáciu výkonu výchovného opatrenia sústavne sledoval.

8. Matka na pojednávaní tunajšieho súdu nariadeného na deň 04.03.2025 uviedla, že trvá na zmene pôvodného rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým, avšak zmenila svoj návrh tak, že navrhla ponechať stretávanie sa otca s maloletým A. neupravené. Zmenu návrhu zdôvodnila tým, že otec už takmer tri roky maloletého nevidel – otec aj napriek tomu, že podľa pôvodného rozhodnutia, ktoré doposiaľ nebolo zrušené, si mal maloletého vyzdvihovať zo školského zariadenia, resp. z aktuálneho pobytu maloletého dieťaťa, avšak takmer tri roky tak neurobil. Uviedla, že maloletý A. kontakt s otcom nevyhľadáva, pričom otec maloletého nekontaktuje ani na sviatky, platí iba výživné na maloletého. Poukázala na skutočnosť, že ona kontaktu otca s maloletým nebráni.

Na pojednávaní dňa 22.05.2025 uviedla, že trvá na doterajších vyjadreniach a na svojom zmenenom návrhu, poukázala na to, že otec sa s maloletým A. nestretáva od incidentu z mája 2022 a následného uznesenia o zákaze styku, za uvedené obdobie si vymenili iba pár sms-správ. Podľa matky otec od doby rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, ktorým bolo zrušené neodkladné opatrenie tunajšieho súdu tak, že jej návrh bol zamietnutý, otec prišiel za maloletým na Vianoce 2022, kedy prišlo ku krátkemu stretnutiu medzi otcom a maloletým A., pričom pri ďalšom stretnutí v januári 2023 ju otec pri tom, ako išla pre A. školský ruksak, ktorý si zabudol u otca, fyzicky napadol, na otca preto podala trestné oznámenie. Matka uviedla, že pôvodné rozhodnutie o úprave styku otca s maloletým A. sa pred obdobím COVID-19 v podstate dodržiavalo, akurát menili jeden deň počas jedného školského roka kvôli krúžku za stredu, teda stretnutie bolo vždy v utorok a stredu, potom sa opätovne realizoval pôvodne upravený styk. Uviedla, že stretávanie sa otca so synom bolo prerušené až opatreniami pre pandémiu COVID-19 s tým, že následne v roku 2022 sa stal uvedený incident; otec si pre maloletého A. počas bežného týždňa v školskom roku chodil do školy, avšak po zrušení vydaného neodkladného opatrenia a zamietnutí jej návrhu na vydanie neodkladného opatrenia na dočasný zákaz styku otca s maloletým si už otec pre maloletého A. v bežnom týždni v školskom roku neprišiel. Pokiaľ sa týkalo návrhu otca na uloženie povinnosti matke oznámiť mu meno ošetrojúceho pediatra, matka potvrdila, že meno lekára otcovi neoznámila, informácie o zdravotnom stave maloletého A. však oznamuje otcovi mailom dvakrát do mesiaca; čo sa týka školských povinností, otec má prístup do aplikácie Edupage, takže dostáva informácie z tejto aplikácie a podľa svojich zistení vie, že otec sám kontaktuje aj triednu učiteľku, tento rok bol prvýkrát za osem rokov na rodičovskom združení. Matka sa vyjadrila, že otec vždy na ňou podanú správu ohľadne zdravotného stavu reaguje, niekedy len poďakuje, niekedy napíše, že je rád, že je A. zdravý. Vyjadrila sa, že bližšie informácie už od nej nepožaduje. Záverom uviedla, že vo svojich správach píše otcovi aj podrobnejšie o zdravotnom stave A. – napr. že maloletý má nádchu, kašeľ, keď chcel vedieť otec aké lieky maloletý dostáva, tak mu to oznámila.

9. Dňa 22.05.2025 bol súdu doručený návrh matky na zmenu rozsudku v časti zastupovania a spravovania majetku maloletého dieťaťa, matka svoj návrh odôvodnila tým, že podľa jej názoru došlo k zmene pomerov na strane otca, ktorý opakovane odmieta racionálne komunikovať s matkou ohľadom maloletého vo veci zastupovania. Vyjadrila sa, že maloletý A. sa chcel prihlásiť na strednú školu, matka preto chcela podať prihlášku, pričom bolo nutné, aby predmetnú prihlášku podpísali obaja rodičia, avšak otec maloletého na žiadosť matky opakovane reagoval absolútne iracionálne, matku slovne urážal a prihlášku odmietol bez relevantného vysvetlenia podpísať. S ohľadom na uvedené matka navrhla, aby súd zmenil pôvodný rozsudok v časti zastupovania a spravovania majetku maloletého tak, že zastupovať a spravovať majetok maloletého bude výlučne matka. Tunajší súd predmetný návrh matky vzhľadom na predmet konania nesúvisiaci so zmenou úpravy stretávania sa otca s maloletým A. vyčlenil na samostatné konanie, toto sa začalo viesť pod sp. zn. 8P/25/2025, pričom doposiaľ nie je právoplatné skončené.

10. Na pojednávania nariadené na deň 04.03.2025 a 22.05.2025 sa otec nedostavil, predvolania na pojednávanie mal vykázané dňom 22.01.2025 resp. 26.03.2025, pričom využil svoje právo

pojednávania sa nezúčastniť, zobral na vedomie, že sa pojednávanie uskutoční bez jeho prítomnosti a to prostredníctvom e-mailu zo dňa 03.03.2025 resp. zo dňa 12.05.2025 a 15.05.2025 (otec sa na pojednávanie určené vo veci dostavil iba raz). Vzhľadom k tomu súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) pojednávanie dňa 04.03.2025 otvoril, pre potrebu vypočutia otca ako účastníka konania ho odročil na deň 22.05.2025 a pre opätovnú neprítomnosť otca na danom pojednávaní, vzhľadom na jeho mailom zaslané vyjadrenia súd v zmysle ustanovenia § 180 Civilného sporového poriadku s poukazom na ustanovenie § 31 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavné garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

11. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa na pojednávaní dňa 22.05.2025 uviedol, že dňa 03.01.2023 bol vykonaný pohovor s maloletým A. ohľadne jeho stretávania sa s otcom, pričom maloletý A. uviedol, že sa s otcom chce stretávať tak, že sa s ním na stretnutí dohodne vždy telefonicky. Kolízny opatrovník maloletého poukázal na tú skutočnosť, že v súčasnosti je postoj a nastavenie maloletého A. k otcovi negatívne, čo je uvádzané aj v správach z TENENET n.o, z ktorých vyplýva, že maloletý stretnutia s otcom odmieta a jeho dôvera k otcovi je hlboko narušená. Vzhľadom na uvedené kolízny opatrovník navrhol styk otca s maloletým neupravovať. Záverom uviedol, že úrad požiadal o záverečnú správu z realizácie výchovného opatrenia, zo strany realizujúceho subjektu dostali odpoveď, že organizácia TENENET n.o., bude kontaktovať otca vo veci poskytnutia prípadnej psychologickej podpory alebo spolupráce, avšak do daného dňa správa zaslaná nebola, pričom však neboli vyčerpané všetky hodiny na prácu s rodinou.

12. Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov, oboznámil sa s návrhom matky, ňou priloženými listinnými dôkazmi, zvukovou nahrávkou z pohovoru s maloletým A. zo dňa 06.05.2022, úradnými záznamami UPSVaR Malacky s rodičmi zo dňa 10.05.2025 a 11.05.2022, uznesením tunajšieho súdu č. k. 8P/103/2022-64 zo dňa 03.06.2022 spolu s odvolaním otca a ním pripojenými listinnými dôkazmi, pripojenou komunikáciou medzi rodičmi, vyjadrením otca k návrhu matky doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.06.2022 spolu s priloženými písomnosťami, uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/287/2022-128 zo dňa 10.10.2022, zvukovým záznamom z pohovoru s maloletým dieťaťom zo dňa 04.01.2023, správou UPVSaR Malacky zo dňa 11.01.2023, návrhom otca doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.05.2023 a jeho prílohami, uznesením tunajšieho súdu č. k. 8P/103/2022-191 zo dňa 23.11.2023, pravidelnými mesačnými správami TENENET, o. z. o práci s rodinou (v rámci nariadeného výchovného opatrenia – konanie vedené pod sp. zn. 8P/177/2023) od februára 2024 do marca 2025, návrhom matky na zmenu rozsudku v časti zastupovania a spravovania majetku doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.05.2025, oboznámil sa so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 8P/115/2023, 8P/177/2023, 8P/25/2025 a 8P/31/2025 ako aj ostatným obsahom spisového materiálu, pričom mal za preukázané, že rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/254/2013-604 zo dňa 03.06.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/533/15-661 zo dňa 12.04.2016 bol upravený výkon rodičovských práv a povinností k maloletému A. - maloletý A. bol zverený do osobnej starostlivosti matky, s právom oboch rodičov maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 230 Eur mesačne počnúc 01.09.2013. Stretávanie sa otca s maloletým bolo následne upravené (v časti úpravy styku otca s maloletým bol pôvodný rozsudok tunajšieho súdu vyššie uvedeným rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave zrušený) rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/254/2013-827 zo dňa 25.07.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19.09.2017, ktorým bol upravený bežný styk otca s maloletým v každý utorok a štvrtok v kalendárnom týždni v roku v čase od 13,00 hod. do 17,00 hod. a každý párný kalendárny týždeň v roku od piatka od 15,30 hod. do nedele do 17,00 hod. a osobitne bolo upravené stretávanie sa otca s maloletým počas prázdnin.

Uznesením č. k. 8P/103/2022-64 zo dňa 03.06.2022 tunajší súd dočasne, na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 8P/103/2022 zakázal otcovi stretávať sa s maloletým A. a zároveň dočasne, na čas do právoplatného skončenia konania vo veci zmeny úpravy stretávania sa otca s maloletým A., pozastavil účinnosť rozsudku tunajšieho súdu č. 8P/254/2013-827 zo dňa 25.07.2017. Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 11CoP/287/2022 - 128 zo dňa 10.10.2022, právoplatným dňa 24.10.2022, uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Rozsudkom č. k. 8P/115/2023-81 zo dňa 13.02.2024 tunajší súd schválil dohodu rodičov o zvýšení výživného zo strany otca pre maloletého zo sumy 230 Eur mesačne na sumu 300 Eur mesačne počnúc 01.02.2024; rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.03.2024.

Rozsudkom č. k. 8P/177/2023 zo dňa 14.12.2023 tunajší súd uložil maloletému A. a jeho rodičom výchovné opatrenie vo forme psychologického poradenstva v rozsahu 40 hodín, ktoré sa realizovalo

v TENENET o. z. za účelom nápravy komunikácie medzi rodičmi, naučenia rodičov akceptovať rolu druhého rodiča v živote dieťaťa a za účelom obnovenia vzťahu medzi mal. A. a otcom; súd priebeh realizácie výchovného opatrenia pravidelne sledoval.

Uznesením tunajšieho súdu č. k. 8P/31/2025-30 zo dňa 18.03.2025, právoplatným dňa 23.04.2025 a vykonateľným dňa 03.04.2025, súd nahradil súhlas otca s podaním prihlášky maloletého A. na K. D., H., študijný odbor 7902J 74 : gymnázium – bilingválne štúdium slovensko – anglické a K. L. M., H., študijný odbor 7902J 74 : gymnázium – bilingválne štúdium slovensko – anglické.

Na tunajšom súde sa pod sp. zn. 8P/25/2025 v súčasnosti ešte vedie konanie o návrhu matky na zmenu rozsudku o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému v časti zastupovania a spravovania majetku maloletého dieťaťa; toto nie je doposiaľ právoplatne ukončené.

13. Matka maloletého v čase pôvodného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému bola slobodná, žila v spoločnej domácnosti s maloletým v J.. Bola konateľkou a spoločníčkou v spoločnostiach N. O., A. F. M. O., A. F. P. A. M. O., A. bola zároveň aj zamestnaná.

Otec bol v čase pôvodného rozhodnutia takisto slobodný, bol samostatne zárobkovo činnou osobou, s predmetom výkonu činnosti (živnosti) sprievodca cestovného ruchu a sprostredkovanie obchodu, žil sám v trojizbovom byte v Bratislave, pričom maloletý v ňom mal k dispozícii samostatnú a plne vybavenú detskú izbu.

Maloletý A. v čase pôvodného rozhodnutia v období do konca mesiaca jún 2017 navštevoval Materskú školu v H. I. Q. ulici, kde u neho bola v čase od úpravy styku s otcom neodkladným opatrením zaznamenaná zmena v správaní, kedy maloletý začal byť veselší, otvorenejší, s radosťou rozprával o zážitkoch a aktivitách, ktoré plánovali s rodičmi, jeho správanie sa ustálilo a zlepšilo. V nadchádzajúcom školskom roku (september 2017) maloletý A. mal nastúpiť do prvého ročníka Základnej školy v H. I. R. ulici.

14. Otec maloletého je aj v súčasnosti slobodný, žije v spoločnej domácnosti so svojou matkou v jej byte, naďalej vykonáva činnosť sprievodcu v cestovnom ruchu a sprostredkovanie obchodu. Podľa vyjadrenia matky sa s maloletým A. od doby rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/287/2022 - 128 zo dňa 10.10.2022, nestretáva, od uvedeného obdobia si pre maloletého nebol; na výživu maloletého prispieva podľa súdneho rozhodnutia, podľa matky ničím navyše sa na výžive maloletého nepodieľa, nekontaktuje maloletého ani pri príležitosti osobných sviatkov dieťaťa resp. sviatkov v roku, nedáva mu darčeky.

Matka maloletého je takisto aj v súčasnosti slobodná, žije v spoločnej domácnosti s maloletým A. v J.. Je konateľkou a spoločníčkou v spoločnostiach N. O., A. F. M. O., A. F. P. A. M. O., A. je zároveň aj zamestnaná.

15. Maloletý A. je toho času žiakom 8. triedy na základnej škole a aktuálne je prijatý na Gymnázium D., A. A. H., D. X, študijný odbor 7902J 74 : gymnázium – bilingválne štúdium slovensko – anglické. Podľa A. a aj podľa matky sa A. s otcom nestretáva, nemá záujem o stretnutie, takisto neprejavuje záujem ani o stretnutie so starou matkou zo strany otca.

16. Zo správ TENENET o. z. o práci s rodinou (v rámci konania o nariadenie výchovného opatrenia) vyplýva, že rodičia súhlasili so spoluprácou s uvedeným subjektom, spolupráca začala 08.02.2024, rodičia sa po dohode pravidelne dostavovali na konzultácie, obaja sa oboznamovali s aktuálnou situáciou, pričom už počiatkoch spolupráce k styku otca s maloletým A. nedochádzalo. Z uvedených správ (ako aj z priebehu všetkých súdnych konaní, vedených na tunajšom súde) je zrejmé, že komunikácia medzi rodičmi bola počas celého života maloletého vyhrotená, neefektívna a častokrát dochádzalo ku konfrontáciám medzi rodičmi aj pred očami maloletého. Otec uvádzal, že by chcel obnoviť styk s maloletým, matka uvádzala, že maloletého do styku s otcom nútiť nebude, nebude dávať maloletého tam, kde ju niekto napadol; otec napadnutie popieral, obviňoval matku zo zinscenovania situácie, matkino správanie považuje za patologické s tým, že on je zo situácie dlhodobo traumatizovaný. Maloletý A. uvádzal, že sa s otcom nechce stretávať, je na neho nahneváný, čo zdôvodňuje správaním sa otca k matke. Uvádzal, že je rád doma sám, nemá kamarátov, nepreferuje sociálne vzťahy, chodí do prírody s matkou. Maloletý neprejavoval emócie, nereagoval na úlohy s emóciami, tieto podľa neho všetko len komplikujú. Spoločné konzultácie s otcom odmietol. Matka v rámci konzultácie uviedla, že mala podozrenie u maloletého na poruchu autistického spektra, avšak odborné vyšetrenie s maloletým neabsolvovala, pretože maloletý je v živote pomerne funkčný. Postupne sa u maloletého A. začal prejavovať odpor aj na sedeniach v rámci výchovného opatrenia, zotrvával na svojom negatívnom postoji k otcovi, neskôr bol už v komunikácii strohý, podozrievavý; otec bol o uvedenom postoji

maloletého informovaný, otec uvádzal, že ho sedenia retraumatizujú. Matka uvádzala, že maloletý je (v danom čase) spokojný, spoločne strávili dovolenku, ktorú celú naplánoval maloletý; matka uviedla, že nevidí dôvod na diagnostické vyšetrenie maloletého, pretože maloletý je v živote vysoko funkčný, v škole im vychádzajú v ústrety, maloletý pred rovesníkmi uprednostňuje debaty s dospelými, v mesiaci december 2024 požiadal o pomoc pri sprostredkovaní súhlasu otca s podaním prihlášky maloletého na bilingválne gymnázium. Otec prejavil nesúhlas s prácou organizácie TENENET O..z. pri sprostredkovaní jeho súhlasu s ďalším štúdiom maloletého, uviedol však, že nemá v úmysle maloletému A. brániť v štúdiu, žiadal, aby mu matka napísala mail a o podpis ho požiadala mailom alebo telefonicky. V správe za január 2021 poverený psychológ skonštatoval, že medzi rodičmi a maloletým A. panuje nedôvera, dôvera maloletého k otcovi je hlboko narušená. Nedôveru prejavoval maloletý aj k nariadenému výchovnému opatreniu, stretnutia s otcom dôrazne odmietal, za svojím názorom si stojí; poverený psychológ poukázal na skutočnosť, že maloletý je vo veku, kedy by sa malo prihliadať na jeho názor. Pracovník organizácie vyhodnotil zorganizovanie spoločného stretnutia maloletého s otcom ako kontraproduktívne, keďže maloletý bol pripravený otcovi tlmočiť svoj názor na stretávanie sa s ním, čo by však otec nemusel uniesť vzhľadom k nedostatku regulácie otca v tak emocionálne náročnej situácii, daný stav by mohol ešte zhoršiť. Následná práca bola zameraná už iba na mapovanie situácie medzi rodičmi a maloletým. Záverečná správa z výchovného opatrenia nebola ku dňu rozhodnutia vo veci ešte súdu zaslaná.

17. Okrem názoru maloletého A. zisteného v rámci realizovaného výchovného opatrenia súd zisťoval názor maloletého aj formou pohovoru kolízneho opatrovníka s maloletým, pohovory boli vykonané dňa 06.05.2022 a 03.01.2023, maloletý A. si neželal, aby sa s jeho vyjadrením oboznámili rodičia; po oboznámení sa so záznamami z pohovorov s maloletým, ktoré sú v spise založené na audio-nosiči, súd konštatuje že vyjadrenia maloletého A. sú konzistentné, maloletý svoj názor vedel zdôvodniť, vysvetliť.

18. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnostiam rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť za strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

19. Podľa § 24 ods. 5 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

20. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

21. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

22. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine, súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä
a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa,
b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
c) správa majetku dieťaťa.

23. Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine, rodičovské práv a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujem maloletého dieťaťa.

24. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, veta prvá a druhá, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti.

25. Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

26. Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len ako „CMP“), ak je účastníkom maloletý, ktorý je schopný vyjadriť samostatne svoj názor, súd na jeho názor prihliadne.

27. Podľa § 38 ods. 2 zákona CMP, názor maloletého zisťuje súd spôsobom zodpovedajúcim jeho veku a vyspelosti. Podľa povahy veci zisťuje súd názor maloletého bez prítomnosti iných osôb.

28. Súd pri svojom rozhodovaní vo veci dôsledne vychádzal z ústavných, zákonných a medzinárodnoprávných zásad týkajúcich sa postavenia a ochrany dieťaťa ako subjektu právnych vzťahov. Uvedené východiská tvoria základnú normatívnu bázu, z ktorej vyplýva povinnosť súdu zabezpečiť zvýšenú právnu ochranu maloletého dieťaťa ako účastníka konania. V prvom rade je potrebné konštatovať, že dieťa nie je len objektom právnych vzťahov, ale je ich plnohodnotným subjektom, nositeľom práv a povinností. Ako vyplýva z Dohovoru o právach dieťaťa, publikovaného v Zbierke zákonov pod č. 104/1991 Zb., a najmä z jeho článku 12, každé dieťa má právo na vyjadrenie vlastného názoru vo všetkých záležitostiach, ktoré sa ho týkajú. Tento názor musí byť v súlade s vekom a vyspelosťou dieťaťa náležite zohľadnený. Dohovor zároveň garantuje dieťaťu aj právo byť vypočuté v súdnom konaní, ktoré sa ho dotýka. Tieto zásady nachádzajú svoju reflexiu aj v právnom poriadku Slovenskej republiky. Ústava Slovenskej republiky v čl. 41 ods. 1 zakotvuje povinnosť osobitnej ochrany detí a mládeže. Táto ústavná garancia sa následne premieta do základných ustanovení Zákona o rodine, konkrétne do čl. 3 a 5 Základných zásad, ako aj do § 43 ods. 1 a ďalších ustanovení zákona. Zo všetkých týchto noriem jednoznačne vyplýva, že najlepší záujem dieťaťa je základným a primárnym kritériom pri rozhodovaní o všetkých otázkach, ktoré sa maloletého týkajú. Súd sa ďalej opiera aj o medzinárodne uznávané štandardy, ktoré boli rozpracované v rámci Rady Európy, najmä v dokumente „Usmernenie o súdnictve priateľskom k deťom“, ktorý bol prijatý Výborom ministrov Rady Európy. Tieto usmernenia definujú princípy, ktoré by mal každý štát rešpektovať pri zabezpečovaní prístupu detí k spravodlivosti. Usmernenia zdôrazňujú potrebu súdnych systémov, ktoré sú deťom prístupné, veku primerané, efektívne, rešpektujúce ich dôstojnosť, súkromie, rodinný život a predovšetkým ich právo na spravodlivý proces a porozumenie priebehu konania. V nadväznosti na vyššie uvedené súd zdôrazňuje, že dieťa je považované za osobitne zraniteľný subjekt právnych vzťahov. Vzhľadom na jeho vývojové a rozumové schopnosti je potrebné zabezpečiť mu vyššiu mieru ochrany, ktorá sa prejavuje nielen v rovine hmotnoprávnej, ale aj procesnoprávnej. Táto ochrana zahŕňa aj povinnosť súdu vytvárať priestor pre aktívnu účasť dieťaťa na konaní, a to spôsobom, ktorý zohľadňuje jeho vek, duševnú zrelosť, schopnosť porozumenia a konkrétne okolnosti prípadu. V posudzovanej veci je preto pre súd rozhodujúce zohľadniť nielen vyjadrenie dieťaťa (ak je primeraného veku a vyspelosti), ale aj všetky okolnosti, ktoré vplývajú na jeho celkový záujem a blaho. Najlepší záujem dieťaťa súd nevníma ako statickú či formálnu kategóriu, ale ako komplexný pojem, ktorého obsah sa musí flexibilne prispôbovať individuálnym okolnostiam prípadu, potrebám konkrétneho dieťaťa a všetkým faktorom, ktoré ovplyvňujú jeho fyzický, duševný, emocionálny a sociálny vývin. Z uvedených dôvodov súd vo svojom rozhodnutí prihliadol na tieto zásadné normatívne, hodnotové a odborné východiská. Rozhodnutie súdu preto neoddeliteľne vychádza z požiadavky na ochranu a rešpektovanie práv dieťaťa ako plnohodnotného účastníka konania a zároveň reflektuje nevyhnutnosť posudzovať každé rozhodnutie optikou jeho najlepšieho záujmu, tak ako to vyžadujú národné aj medzinárodné právne záväzky Slovenskej republiky.

29. Súd preto najskôr posudzoval, či je maloletý A. vzhľadom na svoj vek a mieru psychickej vyspelosti schopný samostatne vyjadriť svoj názor. Pri tomto posúdení prihliadol na tri vývinové oblasti, ktoré sú pre hodnotenie schopnosti dieťaťa rozhodujúce – vnímanie, pamäť a reč – ako aj na celkovú intelektuálnu a emocionálnu zrelosť dieťaťa. Keďže súd dospel k záveru, že maloletý A. je schopný samostatne formulovať a vyjadriť svoj názor, pristúpil k jeho zisteniu spôsobom zodpovedajúcim vnútroštátnym procesným pravidlám a zásade rešpektovania práv dieťaťa.

30. Niet pochyb, že maloleté dieťa má právo vyjadriť samostatne a slobodne svoj názor vo všetkých veciach (konaniach), ktoré sa ho týkajú. Akékoľvek rozhodnutie, ktoré nezohľadnilo názory dieťaťa alebo im nevenovalo primeranú pozornosť zodpovedajúcu veku a úrovni rozumovej vyspelosti dieťaťa, upiera dieťaťu možnosť ovplyvniť určenie jeho najlepšieho záujmu; ...“môže však nastať aj situácia, kedy súd po starostlivom zvážení okolností konkrétneho prípadu dospeje k záveru, že osobné vypočutie dieťaťa nie je vhodné a nepôjde pritom o porušenie Dohovoru (rozsudok veľkého senátu ESLP vo veci Sahin

c/a Nemecko z 8. júla 2003 č. 30943/96, § 74 - 77), tu ale o taký prípad nešlo“ (Najvyšší súd SR, 7 Cdo 205/2016).

31. Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu, ako aj s poukazom na všetky správy organizácie TENENET o. z. (v zmysle nariadeného výchovného opatrenia), dospel súd k záveru, že pozmenený návrh matky je dôvodný. Súd pri rozhodovaní vychádzal z vykonaného dokazovania, predložených listinných dôkazov a vyjadrení účastníkov konania ako aj z vyjadrenia samotného maloletého A. a z vykonaného dokazovania mal preukázané, že maloletý A. je v súčasnosti vo veku 14 rokov (konanie vo veci začalo, keď mal 11 rokov), od nasledujúceho školského roka nastupuje na štúdium na strednej škole. S prihliadnutím na vek a rozumovú vyspelosť maloletého A. súd konštatuje, že maloletý je schopný samostatne a zreteľne vyjadriť svoj názor na otázku stretávania sa s oboma rodičmi, jeho vyjadrenia sú konzistentné, maloletý ich vedel pomenovať a vysvetliť svoj postoj. V súlade s § 43 ods. 1 zákona o rodine, ustanoveniami CMP ako aj medzinárodnými dohovormi, najmä Dohovorom o právach dieťaťa, súd prihliadol na názor maloletého ako na relevantný faktor pri rozhodovaní.

32. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že k súčasnému stavu prerušenia osobného kontaktu medzi otcom a maloletým dieťaťom nedošlo v dôsledku rozhodnutí resp. konania tunajšieho súdu alebo správania sa matky maloletého dieťaťa resp. správania sa maloletého dieťaťa. Neodkladné opatrenie, ktorým bol styk otca dočasne zakázaný (v dôsledku fyzického konfliktu medzi otcom a maloletým A.) a otec ho považuje za príčinu toho, že sa s maloletým nestretáva, bolo zrušené druhoinštančným súdom, čím bola obnovená účinnosť pôvodného rozsudku, ktorý upravoval styk otca s maloletým. Napriek tejto skutočnosti otec jednak po rozhodnutí krajského súdu, jednak po skončení pandémie ochorenia COVID-19 (pandemických opatrení štátu) nenadviazal na pôvodný model stretávania sa, ktorý predtým prebiehal v súlade s rozsudkom. Hoci otec disponoval možnosťami nadviazať kontakt s maloletým dieťaťom (telefonicky, prostredníctvom e-mailu či iným primeraným spôsobom), mal možnosť prebrať si maloletého v škole tak, aby do jeho kontaktu nezasahovala matka, v tejto veci nepreukázal dostatočnú iniciatívu a úsilie o obnovu vzťahu s dieťaťom. V rámci výchovného opatrenia, ktoré bolo nariadené súdom - práve za účelom posilnenia rodičovskej roly otca a obnovenia dôvery vo vzťahu medzi maloletým A. a otcom, došlo naopak k úplnému prerušeniu a rozkladu vzťahu medzi otcom a dieťaťom. Otec v tomto období nevyvinul žiadne súkromné úsilie objasniť maloletému rozhodujúci incident, konkrétne údajné fyzické napadnutie maloletého A. a ponechanie dieťaťa v garážových priestoroch obchodného centra, ktorý bol pre dieťa traumatizujúci a predstavoval pre maloletého A. zásadný zlom vo vzťahu s otcom. Bez ohľadu na skutočnosť či a ako sa predmetný incident stal, otec sa nepokúsil tento incident dieťaťu primerane vysvetliť, ospravedlniť sa alebo inak prispieť k obnove dôvery, spoliehal sa iba na zásah inštitúcií – súdu, kolízneho opatrovníka, subjektu realizujúceho výchovné opatrenie. Súd taktiež prihliadol na konanie otca pri podávaní prihlášky maloletého dieťaťa na strednú školu, kedy otec namiesto kontaktovania sa s maloletým riešil s matkou v podstate nepodstatné formality – spôsob komunikácie matky s ním, ktorú nepovažoval pre neho za dostatočnú – otec si neuvedomuje, že aj takýmto konaním narušuje a ničí dôveru maloletého vo vlastného rodiča a utvrdzuje maloletého A. v jeho terajšom názore na seba, pričom takýmto konaním matku donútil podať návrh na nahradenie jeho súhlasu súdom. Z komunikácie medzi rodičmi vyplynulo, že otec si udelenie súhlasu podmieňoval svojvoľne stanovenými požiadavkami, bez zohľadnenia najlepšieho záujmu maloletého dieťaťa a jeho zákonnej školskej dochádzky. Takéto konanie súd vyhodnotil ako účelové a šikanózne, a to nielen voči matke, ale aj voči samotnému maloletému dieťaťu, ktoré vzhľadom na svoj vek a vyspelosť tieto skutočnosti vníma a chápe.

33. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj na skutočnosť, že otec aj napriek ústne deklarovanej záujmu o kontakt s maloletým A. tento aktívne nerealizuje, súd dospel k záveru, že striktná úprava styku otca s maloletým A. v súčasnosti nie je v najlepšom záujme maloletého. Maloletý A. sa aktuálne nachádza v období výraznej životnej zmeny, konkrétne prechodu do nového školského prostredia, na vyšší stupeň štúdia a jeho stabilita, duševná pohoda a schopnosť adaptácie sú v tomto kontexte prioritné. Súd je toho názoru, že v súčasnosti bude pre maloletého prínosnejšie, aby sa mohol sám rozhodnúť, kedy a v akom rozsahu sa bude s otcom stretávať, pričom by to mal byť práve otec, ktorý vyvinie iniciatívu a s maloletým A. sa skontaktuje a poskytne maloletému A. svoj pohľad na vec, ktorý však maloletému nebude vnucovať, ale ponechá mu priestor na rozhodnutie sa. Súd musí poukázať na skutočnosť, že otec sám uvádzal v rámci realizácie výchovného opatrenia, že je situáciou frustrovaný, že ho sedenia retraumatizujú – pritom otec je dospelý jedinec – mal by teda v prvom rade zobrať do úvahy, aký dopad má situácia a správanie sa otca dopad na samotného maloletého, mal by sa snažiť maloletého pochopiť, prípadne vyhľadať za spolupráce s matkou (samozrejme formou ponuky a slušnou komunikáciou) prípadnú odbornú pomoc, na druhej strane matka by vzhľadom na podozrenia jej samotnej ako aj na vyjadrenia maloletého A., že mu nechýbajú rovnocenní priatelia, mala so súhlasom

otca vyhľadať diagnostickú pomoc pre maloletého A. – maloletý prestupuje na vyšší stupeň školy, bude v pre neho neznámom prostredí, táto škola nemusí byť tak priateľská k maloletému ako jeho „stará“ škola, zároveň by diagnostika maloletého mohla dať odpoveď aj otcovi, prečo je správanie sa maloletého A. k nemu také, aké je.

34. Čo sa týka návrhu otca na novú úpravu styku otca so A., tu musí súd konštatovať, že otcov návrhované zmeny boli minimálne, menili doterajšiu úpravu styku (ktorú otec aj tak v podstate dobrovoľne od incidentu z mája 2022 nerealizoval), o tomto súd vzhľadom na jeho rozhodnutie ponechať stretávanie sa otca s maloletým A. neupravené, už nerozhodoval, pretože jeho predchádzajúci výrok zahŕňa aj rozhodnutie o návrhu otca. Súd opätovne zdôrazňuje, že ďalší vývoj vo vzťahu medzi otcov a maloletým dieťaťom je v súčasnosti predovšetkým v rukách otca, ktorý by mal samotnému maloletému A. ukázať, že jeho starostlivosť a jeho prostredie je pre maloletého bezpečné, podnetné a že má záujem tráviť s maloletým kvalitne strávený čas zohľadňujúc pritom najmä predstavy maloletého dieťaťa a zároveň odovzdať maloletému dieťaťu svoje skúsenosti a zážitky iné, ako mu poskytuje matka.

35. Súd sa zároveň zaoberal návrhom otca, ktorým sa otec domáhal uloženia povinnosti matke informovať ho o zdravotnom stave maloletého dieťaťa s pravidelnosťou raz týždenne a oznámiť mu meno ošetrojúceho lekára maloletého. Z vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, najmä doloženej komunikácie medzi rodičmi mal súd za preukázané, že matka otca pravidelne informuje o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, a to priemerne dvakrát mesačne, pričom súd konštatuje, že správy matky sú konkrétne, obsažné; v prípade, že otec prejaví dodatočný záujem o doplnenie informácie resp. má iné otázky, matka na tieto otázky reaguje a otcovi poskytne doplnenie svojej informácie. Preto súd návrh otca vyhodnotil ako nedôvodný a ako taký ho zamietol. Zároveň požiadavku otca, aby mu matka zasielala informácie na týždennej báze vyhodnotil súd ako zjavne neprimeranú, v kontexte doterajšej vzťahovej dynamiky medzi účastníkmi konania ako zo strany otca voči matke šikanóznou, preto ani v tejto časti nevyhodnotil návrh otca ako dôvodný. Súd ďalej prihliadol na skutočnosť, že otec má prístup k systému EduPage, prostredníctvom ktorého má možnosť byť priebežne informovaný o školských povinnostiach maloletého dieťaťa, okrem toho otec sa jednak z komunikácie s matkou a zo súdneho rozhodnutia dozvedel, na aké školy sa maloletý hlási, preto je na ňom, aby sa opätovne prihlásil do systému EduPage na novej škole maloletého a využil svoje zákonné právo komunikovať aj so školou, ktorú maloletý A. bude navštevovať. Súd však súčasne zistil, že otec nie je informovaný o tom, kto je ošetrojúcim pediatrom, poskytujúcim zdravotnú starostlivosť maloletému A.; keďže ide o zákonné právo rodiča – v súlade so Zákonom o rodine ako aj s § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, súd považoval za potrebné uložiť matke povinnosť oznámiť otcovi meno a priezvisko pediatra maloletého dieťaťa v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

36. Na záver súd považuje za potrebné konštatovať, že medzi účastníkmi konania - rodičmi viazne vzájomná komunikácia, rešpekt a spolupatričnosť pri výchove ich spoločného dieťaťa. Komunikácia medzi nimi je zreteľne hlboko a dlhodobo narušená a v mnohých prípadoch prekračuje hranice slušného správania, pričom obaja rodičia si neuvedomujú, že predmetné konanie škodí iba ich maloletému dieťaťu. Súd osobitne poukazuje aj na vyjadrenia otca na adresu zákonného sudcu v prebiehajúcom konaní, ktoré sú opakovane neúctivé a nevhodné, pričom takýto spôsob komunikácie neprispieva k riadnemu a konštruktívnemu priebehu konania, a môže byť vnímaný ako sponchybňovanie autority súdu.

37. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie súd zmenil rozsudok tunajšieho súdu č. k. 8P/254/2013-827 zo dňa 25.07.2017 v časti výroku o úprave styku otca s maloletým A..

39. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom predpoklady na priznanie náhrady trov konania v prejednávanej veci neboli splnené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podľa § 355 ods. 1 CSP, podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolať len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolať možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy. Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Podľa § 44 ods. 1 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu (Zákon č. 233/95 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení).